Montauk & Philadelphia

Proiectul Montauk si Experimentul Philadelphia

Nota: Pentru mai multe detalii va recomandam sa consultati cartea "Experimentul Philadelphia si alte conspiratii OZN" de Al Bielek si Brad Steiger (Innerlight Publications, 1991). خn cele de mai jos am extras câteva pasaje importante din cartea "Piramidele din Montauk: explorari în constiinta" de Preston Nichols si Peter Moon (Sky Books, 1995)

Volumul "Proiectul Montauk: experimente în Timp" a aparut în iunie 1992 si a ridicat mai multe întrebari. Ca urmare, "Montauk revizuit: aventuri în sincronicitate" a dorit sa raspunda la aceste întrebari însa nu a facut decât sa ne uimeasca si mai mult, publicând scenarii ce tin de ocultism si societatile secrete de pe Pamânt. A treia carte din seria Montauk, numita "Piramidele din Montauk: explorari în conîtiinta" avanseaza si mai mult în dosarul fenomenului Montauk.

Experimentul Philadelphia

Originile Proiectului Montauk dateaza înca din 1943 când se cercetau metode pentru invizibilitatea la radar, la bordul navei USS Eldridge. Si cum Eldridge se afla în rada santierului naval militar din Philadelphia, evenimentele legate de nava au fost numite Experimentul Philadelphia. Obiectivul acestui experiment era sa faca nava invizibila pentru radar, dar pe lânga acest deziderat, s-a mai obtinut si un alt efect la care nimeni nu s-a asteptat. Nava a devenit invizibila ochiului liber si a disparut pur si simplu din continuumul spatio-temporal. Era de negasit! Desi acest efect era o mare realizare tehnologica, pentru oamenii aflati la bordul navei a fost un dezastru. Mai multi marinari aflati pe nava au fost transportati în afara acestei dimensiuni (a lumii noastre) si la întoarcere se aflau într-o stare de dezorientare mentala completa si de teroare cumplita. Unii dintre ei chiar se aflau cu corpul în peretii metalici ai vasului! Cei care au supravietuit au fost pensionati cu titlul "mental nepotrivit" sau chiar discreditati si întreaga afacere a fost ascunsa, clasificata. Dupa razboi, cercetarile au continuat fiind conduse de dr. von Neumann care s-a ocupat de aspectele tehnice ale Experimentului Philadelphia. Noile lui ordine vizau motivele pentru care mentalul uman nu rezistase experimentului si de ce oamenii nu puteau fi folositi în experimente interdimensionale fara a cauza dezastre. S-a început un studiu pe un mare numar de oameni condus la Laboratoarele Nationale Brookheaven din Long Island, New York. Acesta s-a numit Proiectul Phoenix.

Von Neumann nu a fost numai inventatorul computerului modern si un matematician de geniu; el a avut acces la enorma baza de resurse a complexului militar-industrial american inclusiv enorma baza de date a cercetarilor psihologice naziste pe care SUA a dobandit-o dupa cel de-al doilea razboi mondial. Pe baza acestor cercetari von Neumann a încercat sa foloseasca tehnologia computerelor împreuna cu echipament radio sofisticat pentru a conecta mentalul uman cu masinariile. De-a lungul timpului, eforturile sale au fost încununate de succes. Dupa ani de experimente empirice, gândurile umane puteau fi

receptionate cu ajutorul unor radio receptoare bazate pe cristale si apoi transmise într-un computer pentru stocare. Modelul gândului putea fi astfel apoi afisat pe ecranul calculatorului sau tiparit pe o foaie de hârtie. Toate acestea au dus apoi la realizarea unei masinarii virtuale de citit mentalul. ﺧn acelasi timp, s-a dezvoltat o tehnologie ce permitea ca un gând ce era transmis de o persoana putea fi captat de calculator si apoi re-transmis unei alte persoane, afectându-i mentalul. ﺧn concluzie, Proiectul Phoenix a obtinut o întelegere superioara a modului de functionare a mentalului (privit ca mijloc, ca o unealta) si a permis dezvoltarea ulterioara a tehnicilor de control mental. Congresul american a avut acces la un raport special în legatura cu aceste lucruri si a decis abandonarea lucrarilor de cercetare în aceasta directie.

Totusi, îngrijorarile unor persoane din complexul militar-industrial, care au permis demararea din început a lucrarilor, au facut ca hotarârea Congresului american sa nu fie luata în seama, fiind sedusi de ideea de a controla mentalul inamicilor într-un razboi. Un grup secret cu uriase resurse financiare si legaturi în rândul militarilor, a decis construirea unei noi tabere de cercetare la Camp Hero, o statie abandonata a Fortelor Aeriene SUA, localizata la capul Montauk, New York.

## Proiectul Montauk

Motivul pentru care a fost aleasa aceasta tabara este ca detinea deja o uriasa antena radar de tip Sage ce emitea frecvente de 400 - 425 MHz, frecventa ce coincidea cu cea folosita pentru interactiunea cu mentalul uman din fazele anterioare ale cercetarilor. La sfârsitul decadei anilor 1960 reactivarea Camp Hero s-a facut fara fonduri militare. Pâna în 1972, Proiectul Montauk era deja bine pregatit pentru a începe cercetari masive pentru controlul mental al oamenilor, animalelor si altor forme de viata existente pe Pamânt.

De-a lungul anilor, cercetatorii de la Montauk s-au adâncit în perfectionarea tehnicilor de control mental si au continuat explorarea potentialului uman. Dezvoltând capacitati psihice în personalul folosit, s-a ajuns în momentul în care gândurile unei persoane puteau fi amplificate cu ajutorul aparatelor, astfel ca iluziile mentale puteau fi manifestate atât subiectiv cât si obiectiv! Aceasta includea crearea virtuala a materiei. Toate acestea au fost cu totul noi pentru "experienta umana obisnuita" dar cei care conduceau Proiectul Montauk nu aveau de gând sa se opeasca aici. Odata cu descoperirea faptului ca o fiinta umana putea manifesta (crea) materie prin simpla gândire, ce s-ar fi întâmplat daca subiectul uman creea o carte dar nu în prezent ci în trecut? ﺧn acest fel a aparut ideea de a distorsiona timpul. Dupa ani de cercetari empirice, au fost deschise astfel porti ale timpului în care se realizau experimente de neconceput. Proiectul Montauk a ajuns astfel sa re-deschida un vortex temporal înapoi, în 1943, când se realizase Experimentul Philadelphia.

## Jonglerii cu timpul

Aceste informatii au ajuns la public datorita lui Preston B. Nichols, un geniu în electronica care a descoperit într-o zi ca el insusi era victima experimentelor. Lucrând pentru o firma din Long Island care avea lucrari cu militarii, Preston cerceta telepatia si a

descoperit ca unde radio de mare putere erau transmise asupra echipei cu care lucra el, blocând oamenii. Ca expert în radio si electronica, Preston a descoperit ca emitatorul era la Statia Fortelor Aeriene de la Montauk si a început cercetari amanuntite care au durat mai mult de 10 ani. El a achizitionat multe din echipamentele folosite în timpul Proiectului Montauk si a descoperit spre uimirea sa ca multi oameni din Montauk si-l aminteau de pe vremea când el lucrase acolo. Punctul culminant a fost atunci când sotul verisoarei lui a afirmat ca Preston lucrase la Montauk. Dupa îndelungi argumentari pro si contra, Preston a început sa-si aminteasca pasaje din viata lui care îi erau necunoscute pâna atunci. Dupa ce a discutat cu mai multi oameni de stiinta si ingineri care aveau legatura cu Proiectul Montauk, Preston a reusit sa puna cap la cap evenimentele si sa afle ce s-a întâmplat. Cumva, el traise doua vieti: într-una lucrase la Montauk, iar în cealalta lucrase în alta parte.

Descoperirile lui Preston au fost confirmate când un om pe nume Duncan Cameron a aparut la usa casei sale. Duncan afirma ca avea aptitudini pentru cercetari psihice si ca a fost antrenat chiar la Agentia de Securitate Nationala (NSA). Fara a-i spune nimic din peripetiile sale vizavi de Montauk, Preston l-a dus pe Duncan la Montauk si a fost surprins sa vada ca Duncan cunostea deja întregul plan de amplasare a bazei Montauk si ca lucrase acolo. Duncan a fost considerat primul om cu capacitati psihice care a fost folosit în experimentele de calatorie în timp si si-a reamintit ca fusese si la bordul USS Eldridge în timpul Experimentului Philadelphia împreuna cu fratele sau Edward (în prezent recunoscut ca Al Bielek).

Conform spuselor celor doi (Preston si Duncan), Proiectul Montauk a culminat la 12 august 1983. Un întreg portal de timp functiona perfect, dar lucrurile iesisera de sub control iar Duncan a adunat un grup de oameni si au decis sa distruga proiectul. Când se afla pe scaunul de la Montauk (un dispozitiv conectat la receptoare radio cu cristale cu care se transmiteau gânduri prin antena gigant Sage), Duncan a materializat un monstru gigant din subconstientul sau care efectiv a distrus cladirea. Oamenii care lucrau la Camp Hero au abandonat baza subit. Gurile de aerisire si intrarile în subsol au fost astupate cu ciment.

Desi foarte multi au încercat sa scrie carti sau sa faca cercetari despre acest subiect, nu le-au dus la bun sfârsit. De exemplu, un reporter de la New York Times s-a retras imediat ce a descoperit ca Proiectul Montauk a fost real.

Dupa ce cartea "Proiectul Montauk: experimente în timp" a vazut lumina tiparului, au continuat cercetarile astfel ca noi argumente si probe au fost descoperite pregatind astfel aparitia volumului "Montauk revizuit: aventuri în sincronicitate" în care se dovedeste ca experimentele de la Montauk sunt strâns legate de ocultism si societatile secrete.

Detalii înfricosatoare

Al Bielek spune ca el si cu Preston erau cei doi marinari care manevrau echipamentul special de pe Eldridge (din Experimentul Philadelphia). El afirma c1a filmul "Experimentul Philadelphia" este corect în esenta dar ca atunci când el si cu fratele lui au

sarit peste bordul navei nu s-au trezit în desertul Nevada (asa cum se vede în film) ci la o baza secreta din Montauk, New York în 1984. El afirma ca guvernul a re-deschis acelasi experiment 40 ani mai târziu, în aceeasi zi a anului (12 august) deschizând astfel un tunel al timpului între cele doua date. Daca acest tunel nu era închis, atunci întreaga lume din aceasta dimensiune era sortita distrugerii.

Al Bielek spune ca fratele lui a decis sa ramâna în viitor iar el sa se întoarca în 1943 pentru a închide tunelul distrugând echipamentul de pe Eldridge. El a reusit acest lucru iar tunelul a fost astfel închis. خn 1984 la Montauk se deschisese acest tunel de timp cu ajutorul extraterestrilor. Mai mult, el afirma ca un OZN urmarea de aproape experimentul din 1943 si a fost prins în vortexul energetic si transportat în viitor.

Dupa experienta sa la bordul navei Eldridge, Al Bielek a lucrat într-o echipa ce dezvolta tehnologie nucleara dar nu a fost de acord cu aceste cercetari ale guvernului. Ca urmare, guvernul a vazut în el un pericol si l-ar fi ucis însa structura sa energetica era intim legata de cele doua experimente de calatorie în timp (1943 si 1984). De aceea, ei credeau ca uciderea lui va determina perturbari majore în continuumul spatio-temporal. S-a luat astfel masura de a fi redus înapoi la starea de copil folosind o tehnologie furnizata de extraterestri si l-au pus în locul fiului familiei Bielek în anul 1927.

Fratele lui, care ramasese în viitor, era fascinat de tunelul timpului de la Montauk. Acesta a fost prins în tunel în cadrul unor experiente si a murit. Din acelasi motiv de a nu distruge întreaga lume, s-a luat decizia de a lua spiritul acestuia (care murise) si folosind aceeasi tehnologie furnizata de extraterestri, l-au pus în corpul celui de-al treilea fiu al tatalui lor. Preston uitase deci cine era, desi avea acelasi tata.

Al Bielek spune ca folosindu-se echipamentele aflate în cadrul Proiectului, ei au fost capabili sa identifice cel putin patru alte planete Pamânt aflate în universuri paralele (ca în filmul "Sliders") iar într-unul din acestea, Germania nazista câstigase al doilea razboi mondial.

Cu alta ocazie, Al Bielek a afirmat ca extraterestrii cenusii exista cu adevarat si ca guvernul SUA a primit tehnologii de la ei în schimbul stabilirii lor pe Terra. El afirma de asemenea ca acesti mici cenusii sunt ghidati (subjugati mental) de o rasa de extraterestri Reptilieni care vin din constelatia Orion. خnsa cei din Orion nu pot supravietui pe Pamânt astfel ca îi folosesc pe micii cenusii ca sa le pregateasca aceasta planeta pentru a fi locuibila. De asemenea, au fost mari batalii în spatiul cosmic între o Confederatie a Planetelor si Alianta Orion (formata din Reptilieni si micii cenusii).

Anul 2012

Apoi Al Bielek a aratat unele aspecte interesante în legatura cu anumite calatorii realizate la Montauk, în viitor. El spune ca, din anumite motive, nu pot trece dincolo de anii 2011 - 2013. De asemenea, afirma ca tehnologia este atât de perfectionata încât te pot scoate din prezent, te trimit în alt timp si te aduc înapoi atât de repede încât nu se observa nici-o diferenta de o secunda, însa are loc o îmbatrânire a corpului egala cu perioada de timp

petrecuta dincolo. Exact astfel i s-a întâmplat de câteva ori. A încheiat spunând ca au vazut ca dincolo de 2013 nu exista viata pe Pamânt.

Explicatia este una singura: din moment ce pentru a calatori în timp este necesar ca atât plecarea cât si destinatia sa fie în rezonanta, cu alte cuvinte, în aceeasi dimensiune vibratorie, atunci este clar ca în perioada 2011 - 2013 Pamântul va face un salt de frecventa, un salt într-o alta dimensiune! De accea, noul timp nu poate fi sincronizat cu acesta din prezent! Calatoriile temporale se opresc atunci!

Exista o serie de profetii care anunta ca ceva extraordinar de important se va întâmpla în aceasta perioada. Atât aztecii cât si Mayasii sustin ca va exista o transformare radicala. De asemenea, pe peretele de lânga camerele faraonului din Marea Piramida din Egipt, la care se ajunge prin tunelul celebru, exista o referinta clara la anul 2011. Calendarul Mayas numit Tolkin (Tzolkin) se sfârseste în anul 1012.

Cu adevarat, informatiile legate de Experimentul Philadelphia, Proiectul Montauk, si tehnologiile extraterestre ne vor duce spre o întelegere adevarata a realitatii Universului în care ne aflam.